

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio Decalogi Duabus distincta partibus

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Vxor quid viro debeat quo ad alimenta, n. 1. paragraph. 4.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

dotis accepisti, pro rata uxorem alere : cum valeat argumentum, si integra dote fruereris, integre aleres : ergo si parte, partialiter.

e Sanc. ead. disp. 5. per totam.

4. Quid si ij, qui dotem promiserunt, vere solvendo non sint? Respondeo, si dotem promisit ipsa uxor, vel ejus pater, tenetur adhuc illam alere vir, nisi dolose ij promiserint, scientes, se solvere non posse. At si promisit extraneus (quo nomine hic venit quicumque is fuerit, sub cujus potestate non erat uxor) non tenebitur vir. Horum rationem lege apud Sanchez citatum, apud quem etiam invenies non posse à viro expelli ab habitatione, vel à debito conjugali uxorem, propter dotem non solutam, cum hæc sint longè diversa, non alere, & non cohabitare, nec ex priore possit posterior inferri. Sed proh quanti ponderis est, habere in eodem lecto & lecto uxorem, illamque non alere! Morali-ter, & in praxi hæc admodum sunt difficilia : nam propterea cogitent sapientes, quid hac in re consulendum tandem sit, & legant Authores allatos à Sperelli, g qui contra Sanchez tenent, ob dotem nulla ex parte solutam posse à cohabitatione uxorem expelli.

Idem ib. n. 4. 5. g Sperel. t. 2. dec. 33. nu. 10.

§. IV.

Uxor quid viro debeat, quoad alimenta?

Q uoad uxorem dari potest, an hæc aliquando maritum alere

debeat? Respondeo, debere, h quando scilicet presso ex inopia viro, ipsi suppetit, unde marito succurrere queat, siue ex bonis dotalibus, siue ex paraphernalibus, siue aliunde conquisitis : hoc enim exposcit mutuus conjugum nexus, etiam si maritus culpa sua sit carceri astrictus, sit tristemens mancipatus, sit infirmus, non autem, si culpa sua ab uxore recedat, nisi forte redire velit, ut ex proximè dictis colligi manifestè potest. Quid si maritus æs alienum contraxit, ut uxorem aleret? cogeturne illud solvere uxor ex proprijs bonis, marito defuncto? Hac de re dixi breviter c. 2. §. 2. n. 5.

h Sanc. l. c. d. 4. num. 27. multo cit.

De donationibus inter virum, & uxorem multa jurisperiti, tibi sufficiat, legere Molinam, i Dicastillum, Castropalaum.

i Mol. aliq. apud Dicastillum li. 2. t. 5. d. 1. dub. 5. a num. 72. Castrop. de just. commut. d. 2. p. 25. per totum.

§. V.

In necessitate extrema quis magis adjuvandus pater, an filius, an uxor?

S I quis patrem suum, suumque filium, atque uxorem fratremque in extrema, vel gravi necessitate a constitutos animadvertat, & uni dumtaxat ex his auxiliari possit, quærimus, cuinam auxilio esse ipsum oporteat? duo v. g. modici panes ipsi suppetunt in extrema fame, unum sibi, ut certè potest, reservat, ob indivi-

K

duis